

เนื่องในงานฌาปนกิจศพ

คุณแม่เขื่อน สารตายน

(มารดา ดรุณดา สารตายน เดิมชื่อบรรจง)

ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม

วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๘

เวลา ๑๙.๐๐ น.

ไหว้ ๕ ครั้ง

ของ

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ วัดเทพศิรินทราวาส

ในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง ไม่ว่าเวลาใด ตามแต่เหมาะสมต้องไหว้ให้ได้ ๕ ครั้งเป็น
อย่างน้อยในคราวเดียวกัน ถ้ามีดอกไม้ธูปเทียน ก็บูชา ถ้าไม่มี ก็มือ ๑๐ นิ้วและปาก
กับใจ ควรไหว้จนตลอดชีวิต คือ

ครั้งที่ ๑ พึงน้อมกระหม่อมทูลประณมมือว่า นโม ตสฺส ภควโต อรหโต
สมมาสมพุทฺธสฺส ๓ หน แล้วว่าพระพุทธคุณคือ อิติปิโส ภควา อรหํ สมมาสมพุทโ
วิชชาจรณสมปนฺโน สุกโต โลกวิทู อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ สตฺถา เทวมนุสฺसानํ พุทโ
ภควาติฯ หยฺหุกระลึกถึงพระปัญญาคุณ ทรงรู้ดี รู้ชอบ สิ้นเชิง พระบริสุทธิ์คุณ ทรงละ
ความเศร้าหมองได้หมด พระกรุณาคุณ ทรงสงสารผู้อื่น และสั่งสอนให้ปฏิบัติตาม ของ
พระพุทธเจ้า จนเห็นชัดแล้วกราบลงหน ๑ฯ

ครั้งที่ ๒ ว่าพระธรรมคุณ คือ สวากฺขาโต ภควตา ธมฺโม สันทิฏฐิโก อกาลิโก
เอหิปัสสโก โอปนยิโก ปจฺจุตฺตํ เวทิตพฺโพ วิญญูหิติฯ หยฺหุกระลึกถึงคุณพระธรรมที่รักษา
ผู้ปฏิบัติตามไม่ให้ตกไปในที่ชั่ว จนเห็นชัดแล้วกราบลงหน ๑ฯ

ครั้งที่ ๓ ว่าพระสังฆคุณ คือ สุปฏิปนฺโน ภควโต สวากสงฺโฆ อฺสุปฏิปนฺโน
ภควโต สวากสงฺโฆ ญายปฏิปนฺโน ภควโต สวากสงฺโฆ สามจีปิปฏิปนฺโน ภควโต สวากสงฺโฆ
ยทิตํ จตฺตาริ ปุริสฺสุกานิ อญฺฐํ ปุริสํคฺคฺคฺลา เอส ภควโต สวากสงฺโฆ อาหุเนยฺโย ปาหุ
เนยฺโย ทกฺขิณเณยฺโย อมฺพชฺฌิกรณฺเณยฺโย อนุตฺตรํ ปญฺญกฺเขตฺตํ โลกสฺสฯ หยฺหุกระลึกถึงคุณ คือ
ความปฏิบัติดี ปฏิบัติตรง ปฏิบัติถูก ปฏิบัติชอบ ของพระอริยสงฆ์จนเห็นชัด แล้วกราบ
ลงหน ๑ฯ นั้งพับเพียบประณมมือตั้งใจถึงพระรัตนตรัยเป็นสรณะ ไม่ถือสิ่งอื่นยิ่งกว่าจน
ตลอดชีวิต ว่าสรณกมฺมํ คือ พุทฺธํ สรณํ กัจจามิ ธมฺมํ สรณํ กัจจามิ สงฺฆํ สรณํ
กัจจามิฯ ทุตติยมฺปิ พุทฺธํ สรณํ กัจจามิ ทุตติยมฺปิ ธมฺมํ สรณํ กัจจามิ ทุตติยมฺปิ สงฺฆํ สรณํ
กัจจามิฯ ตติยมฺปิ พุทฺธํ สรณํ กัจจามิ ตติยมฺปิ ธมฺมํ สรณํ กัจจามิ ตติยมฺปิ สงฺฆํ สรณํ
กัจจามิฯ

ครั้งที่ ๔ ระลึกถึงคุณมารดาบิดาของตน จนเห็นชัดแล้วกราบลงหน ๑ฯ

ครั้งที่ ๕ ระลึกถึงคุณของบรรดาท่านผู้มีอุปการคุณแก่ตน เช่นพระมหากษัตริย์
และครูบาอาจารย์เป็นต้น จนเห็นชัดแล้วกราบลงหน ๑ฯ

ต่อไปไม่ต้องประณมมือ ตั้งใจพิจารณาเรื่องและร่างกายของตนว่า จะต้องแก้
หนีความแสบไปไม่พ้น จะต้องเจ็บ หนีความเจ็บไปไม่พ้น จะต้องตายหนีความตายไปไม่พ้น
จะต้องพลัดพรากจากของรักของชอบใจทั้งสิ้น มีกรรมเป็นของตัว คือ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
เป็นอนิจจังไม่เที่ยง ไม่แน่นอน เป็นทุกข์ลำบากเดือดร้อน เป็นอนัตตา ไม่อยู่ในอำนาจ
บังคับบัญชาของตนฯ ครั้นพิจารณาแล้ว พึงแผ่กุศลทั้งปวงมีการกราบไหว้เป็นต้นนี้ อุทิศ
ให้แก่ท่านผู้มีคุณมีมารดาบิดาเป็นต้น ตลอดจนชั้นสูงสุด คือพระมหากษัตริย์ ทั้งเทพยดา
มนุษย์และสัตว์ทั้งหลายว่า จงเป็นสุขๆ อย่ามีเวรมีภัยเบียดเบียนกันและกัน รักษาตนให้
พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

การไหว้ ๕ ครั้งนี้ ถ้าว้นไหนขาด ให้ไหว้ซ้ำ ๕ ครั้ง ในวันรุ่งขึ้น ถ้านั่ง
กระโหย่งทำไม่ได้ ถ้านั่งพับเพียบ ถ้าไม่ได้ก็นอนไหว้ เมื่อยกมือไม่ขึ้น ก็ปากกับใจ ถ้าทำได้
อย่างนี้ เป็นเครื่องพยุทนต์ให้เป็นคนดีไม่ให้เป็นคนชั่ว และให้ตั้งอยู่ในที่ดี ไม่ให้ตกไปใน
ที่ชั่ว ถ้าผู้ใดประพฤติได้เสมอจนตลอดชีวิต ผู้นั้นจะอุ่งใจในตัวของตัวเอง มีความเจริญ
งอกงามไพบูลย์ยิ่งๆ ขึ้นเสมอทุกคืนทุกวัน ถุ่มครองบ่วงกันภัยอันตราย ปราศจากความเสีย
หายที่ไม่เหลือวิสัย และตั้งตัวได้ในทางคติโลกและทางคติธรรม เติมบุญเต็มชั้นของตน ฯ
ทุกประการ.